

Abstrakt

Diplomová práce zkoumá konstrukci maskulinity a feminity mladých transsexuálních jedinců, kteří nepodstoupili operativní změnu pohlaví. Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická část navazuje na teorii genderového stereotypu a na výzkum Gagné a Tewksburyho, podle kterého se transsexuální jedinci v rámci zachování vztahů snaží potlačit své femininní nebo maskulinní já podle očekávání ostatních. Dále práce vychází z Mandalovy a Jakubowskeho studie, která potvrzuje teorii, že transsexuální ženy žijí více v genderovém stereotypu než transsexuální muži, kteří žijí v souladu se svou původní i novou genderovou rolí. V praktické části je provedeno kvalitativní šetření metodou zakotvené teorie a pomocí polostrukturovaných rozhovorů bylo dotázáno šest transsexuálních respondentů a respondentek: tři transsexuální muži a tři transsexuální ženy. Výběr vzorku představují transsexuální jedinci, kteří nepodstoupili operativní změnu pohlaví a rozhodli se sdílet svůj příběh na sociálních sítích. Cílem výzkumné části je zjistit, jak transsexuální osoby bez operativní změny pohlaví konstruují svou maskulinitu a feminitu. Hlavní zjištěním bylo, že transsexuální jedinci, kteří se rozhodli operativní změnu pohlaví nepodstoupit, konstruují svou maskulinitu a feminitu na základě charakteru a jednání. Hormonální léčba a operace hrudníku je pro ně důležitější než operativní změna pohlaví. Pohlavní orgán se současnými možnostmi operace pro ně není důležitý v každodenním životě a nepovažují jej za známku mužství či ženství. Uznávají, že pokud by výsledky byly příznivější, byla by pro ně operace pohlaví důležitá v souvislosti s vnímáním jejich ženství a mužství.